अथ सप्तमोऽनुवाकः।

षष्ठे सवननिमित्तं प्रायश्चित्तमुक्तम्। सप्तमे यूपविरोहणादिप्रायश्चित्तान्युच्यन्ते। तत्र यूपविरोहणप्रायश्चित्तं विधत्ते। "असुर्यं वा एतस्मादर्णं कृत्वा। पशवो वीर्य्यमक्रामन्ति। यस्य यूपो विरोहति। त्वाष्ट्रं बहुरूपमालभेत। त्वष्टा वै रूपाणामीशे। य एव रूपाणामीशे। सोऽस्मिन् पशून् वीर्य्यं यच्छति। नास्मात्पशवो वीर्य्यमपक्रामन्ति" इति। यस्य यजमानस्य यूपो विरोहणमङ्कुरान् जनयति। एतस्माद्यजमानात् पशवो वीर्य्यं अपक्रामन्ति। किं कृत्वा असुर्य्यं वर्णं असुरेभ्यो हितं कृत्वा तदेतदपक्रमणं निवारयितुं त्वष्टृदेवताकं बहुवर्णोपेतं पशुमालभेत। त्वष्टा हि रूपाणां स्वामी त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकृदिति श्रुत्यन्तरात्। अतः पशूनां त्वष्टारूपस्वामी यजमाने तान् पशून् वीर्य्यञ्च नियच्छति। ततो नास्मात् पशवो वीर्य्यमपक्रामन्ति॥

अथाग्निविनाशप्रायश्चित्तं विधत्ते। "आर्त्तिमेते नियन्ति। येषां दीक्षितानामग्निरुद्वायति [१]। यदाहवनीय उद्वायेत्। यत्तं मन्थेत्। विच्छिन्द्यात्। भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यदाहवनीय उद्वायेत्। आग्नीध्रादुद्धरेत्। यदाग्नीध्र उद्वायेत्। गार्हपत्यादुद्धरेत्। यद्गार्हपत्य उद्वायेत्। अत एव पुनर्मन्थेत् [२]। अत्र वाव स निलयते। यत्र खलु वै निलीनमुत्तमं पश्यन्ति। तदेनमिच्छन्ति" इति। दीक्षितानां येषां पुरुषाणां अग्निर्विनश्यति, ते पुरुषा विनाशमेव प्राप्नुवन्ति। तत् परिहाराय कश्चि-